

[Glønborg]

det, vi har lavet hidindtil, ikke har været klogt; vi har såmænd bestræbt os på hele vejen igenem at opfylde det smukke formål, som jeg har stillet op her, men vi må bare konstatere, at der er blevet hugget en hæl og klippet en tå, og der er blevet sat en lap på hist og her, og så står man en gang imellem i den situation, hvor man siger: Har vi nu ikke fået det lavet lidt for kinesi-sk og lidt for indviklet, så det må være på tide, at vi nu tager en kulegravning af systemet?

Jeg er helt enig i det, som hr. Bakholt sagde, at med et nyt system løser vi jo ikke den egentlige opgave, men på den anden side vil jeg sige, at et nyt system kan være et bedre redskab til at løse de nødvendige opgaver. Jeg ser i det nye system, som arbejdsministeren her har beskrevet, et redskab, som jeg tror vi skal gøre os den ulejlighed at skifte til.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Flere ordførere har været inde på, at det kan være svært at få overblik over det samlede projekt, og det har jeg den største forståelse for. Det er fuldstændig korrekt, at der er brugt mange ord til at beskrive de enkelte elementer i forslaget, og der er jo virkelig mange elementer i forslaget. Jeg har været så uforsigtig på et tidspunkt at betegne det som arbejdsmarkedspolitikens nye grundlov. Det er nok lige flot nok, men det indeholder faktisk bestemmelser om de instrumenter, hvormed vi skal føre arbejdsmarkedspolitikken. Da der er ganske mange af sådanne instrumenter, må det nødvendigvis blive et ganske omfattende projekt, men det kan da også siges med færre ord. Jeg vil godt forsøge at skitsere nu rimelig kort tre punkter, som jeg selv personligt lægger overordentlig stor vægt på, når jeg skal vurdere det, vi her lægger frem for Folketinget.

Jeg ønsker for det første et helhedssyn på arbejdsmarkedspolitik og uddannelse. Efter min bedste opfattelse er uddannelse en så væsentlig faktor i arbejdsmarkedspolitikken, at det ikke er muligt at adskille disse to ting, ja, det er måske den væsentligste faktor. Det ligger der i forslaget her. Det bliver en enstregen service, som omfatter både formidlingsdel og uddannelsesdel, og det er jeg helt overbevist om er det rigtige princip.

For det andet er der et påtrængende behov for forenkling. Jeg tror, det var hr. Glønborg, der gjorde opmærksom på, at det hele jo har

udviklet sig i årenes løb, der er blevet sat lap på lap, og indimellem kunne det være ganske nyttigt at starte fuldstændig forfra og sige: Hvis vi skulle det, hvordan ville systemet så være? For her kan jeg sige, at hvis jeg skulle starte fuldstændig forfra, er jeg ikke helt sikker på, at det præcis ville være denne model her; for vi er alligevel lidt afhængige af den tradition, vi har haft. Men altså det andet punkt er et behov for forenkling og et behov for at få et system, som kan indrette sig, efterhånden som arbejdsmarkedet og samfundet ændrer sig, og efterhånden som erhvervsstrukturen ændrer sig. Det ligger også i forslaget her.

Det tredje er intentioner om at lægge mere kompetence ud til de enkelte regioner. Jeg har den opfattelse, at hvis der hurtigt og effektivt skal sættes ind, f.eks. hvis der er optræk til flaskelshsproblemer, sker det bedst, mest effektivt og hurtigst, hvis man regionalt eller lokalt kan træffe beslutninger og gennemføre disse beslutninger her og nu.

Disse tre spørgsmål er for mig de helt afgørende, når jeg skal vurdere vores forslag om den enstrengede arbejdsmarkedsservice. Så er der ordførere, der har sagt – jeg tror, det fortrinsvis var Socialdemokratiet – at det her jo kun er instrumenterne, hvad med indholdet? Det her har ikke så forfærdelig meget med indholdet at gøre, det er instrumenterne, vi forsøger at skabe. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at hvis man ikke har de rigtige instrumenter, så kan man komme ganske gruelig galt af sted, selv om man faktisk har det rigtige indhold.

Hr. Bakholt var meget negativ, synes jeg, efter min bedste overbevisning også unødvendig negativ. Jeg mener ikke, at hr. Bakholt med et særlig åbent sind havde læst forslaget og sat sig ind i dets intentioner. Han betegnede det som en underlig fugl, tror jeg, det var. Jeg kan sige, at det hverken er fugl eller fisk. Det er nogle arbejdsmarkedspolitiske instrumenter, og så skal vi hverken sammenligne med det ene eller det andet fænomen i dyreverdenen.

Der er en spredning af kompetence, siger hr. Bakholt. Ja, det er rigtigt, vi flytter kompetence ud til regionerne.

Vi har i dag en uddannelsesjungle, siger hr. Bakholt. Jamen forsøget her er netop gjort, for at man regionalt kan danne sig et overblik. Vi skal være varsomme med at styre for meget med hensyn til disse uddannelser. Men det har